

vist Tillidsforhold, og da vi nu ikke staa i det tilbørlige Tillidsforhold til Regjeringen, ere vi nødte til selv at affstikke Grændserne saa bestemt som muligt, og disse Grændser blive maaste generende for Modpartiet. Det ærede Medlem maa jo vide det, at naar vi stille Vædringer, endog saa indtil det Mindste, er det begrundet i, at vi have ikke den Tillid, der burde være mellem dette Things Flertal og et Ministerium, for at en Lov kan komme ud. Men for Næsten kan jeg godt forstaa, at han bebrejdede os, at vi vare noget brede; thi det kan rigtignok ikke siges om ham. Jeg skal indrømme, at er der Nogen, der ikke har gjort meget i Udvalget, er det det ærede Medlem fra Thisted; mig bevidst gjorde han kun det, at han understrev de Vædringsforslag, som de ærede Medlemmer for Lemvig (Naberg) og Fredensborg (Hage) lavede sammen. Saa udtrykte det ærede Medlem sig saadan, at nu suldede Fiskerne — jeg tror nu ikke at Fiskerne for Diebliffet ere ildest stillede af alle Samfundsklasser — og derfor vilde han nu være med til at støtte dem ved at gaa med til en Fiskerilov — der gjør Indskrænkninger; thi det er Ministeren og vi Allesammen enige om, at en Fiskerilov, der udkommer nu, selv om den bliver saaledes, som vi ønske den, bliver en Indskrænkning i det Nuværende. Det ærede Medlem vilde altsaa paa den Maade hjælpe de Fiskere, der suldede, og han brugte ogsaa de Ord „under disse Tider hvori vi leve!“ Hvordan kan man dog hjælpe de Fiskere, der sulde i dette Dieblif ved at foretage Indskrænkninger? Ja, dersom der var Tale om de Fiskere, der om nogle Aar komme i Trang, kunde der være Mening deri, men at en saadan Lov kan hjælpe de Fiskere, der i Diebliffet lide Nød, er en Umulighed. Med Hensyn til Kontrol- len er jeg ogsaa uenig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem holder ligesom den Side, han tilhører, her og i andre Tilfælde paa Standpunktet: Saa mange Embedsmænd som muligt og saa høit lønnede Embedsmænd som muligt. Jeg tror nu ikke, at dette, at man giver høi Løn, just hjælper til, at man faar de dygtigste Folk. Naar jeg særlig under disse Forhold har ment, at vi kunde indskrænke os til en Fiskerikontrollør, altsaa en, der har Hovedledelsen, der indgiver Beretning osv., har jeg ment, at vi tillige kunde faae nogle praktisk dygtige Tilsynsmænd, der ganske anderledes vilde kunne gjøre Gavn, end om det blev en eller flere af de saakaldte Kontormænd, som det vilde blive, dersom de Lønninger, her er forlangt, gif igjennem. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) var i mange Stykker meget mere retfærdig overfor os end det ærede Medlem fra Thisted.

Han gav os det Studsmaal, at vi vare meget grundige, men sagde samtidig, at dersom vi havde været ligesaa grundige til at hjælpe paa den Maade, han har hjulpet Fiskerne til Vaadehavne, havde vi staaet ganske anderledes, end vi nu staa. Det kan nok være, at det ærede Medlem nu engang har havt Interesse af at hjælpe til Vaadehavne — jeg veed ikke, om Hundested Havn ligger i det ærede Medlems Valgtreds; men den har forøvrigt nok kun hjulpet til at fiske Bølgere, men ikke til at fiske Fisk til Fiskerne. Hvad angaar Strandbredsretten, mente det ærede Medlem, at jeg havde talt om hele Kyften; men saa maa det ærede Medlem have overhørt, at det, jeg holder paa, er den nøgne Strandbred, som ikke er til Gavn for Nogen, men til stor Gavn for Fiskerne; der har altsaa ikke været Tale om god Engbund eller lignende. Ja, siger det ærede Medlem, men et saadant Fiskergarns Opstilling paa den nøgne Strandbred kunde komme til at blive generende f. Ex. for et eller andet Lyttsted; det kunde være, et eller andet Lyttsted kunde komme til at se paa denne travle Virksomhed. Dertil vil jeg sige, at jeg synes, det kunde være en rigtig god Fornøielse for Lyttstedet. — Med Hensyn til et Punkt er jeg enig med det ærede Medlem, og det glæder mig, at han drog det frem, nemlig Proformacontrakterne. Der er det nemlig om at gjøre, at der ikke sker den værste Overlast mod Fiskerne, og jeg sulde glæde mig, dersom det kunde hjælpe til, at Regjeringen virkelig fik fat paa dette Forhold. Jeg skal endnu kun sige, at der er enkelte Ting, som jeg ikke her skal indlade mig videre paa, men hvorom jeg bebuder Vædringsforslag; det er nemlig med Hensyn til §§ 15, 16 og 30 angaaende Binding af Garn. Foruden dette, at man har forskjellige Skjelde at binde paa, er det sikkert, at selve Maaden at binde paa har meget at sige, og Fiskerne have mere end en Gang udtalt til mig, hvormeget det kom an paa, hvorledes vedkommende Kontrollører toge paa dette Forhold, naar de sulde bestemme, om Garnet var rigtig bundet eller ikke. — Endvidere er der dette Punkt angaaende Fiskenes Vægt og Maal. Da jeg forleden Dag udtalte mig derom, saa sagde jeg, at jeg ikke kunde sige, hvad der var det Bedste; men nu vil jeg sige, at Vægten komme vi til at lægge til Side, naar vi huske paa, at Fiskerne jo saa maatte have Vægt ud med for at veie Fiskene, og det vilde jo dog være for mærkeligt. Saa kan man snarere bruge Maal; thi allerede ved Hjælp af Haanden kunne Fiskerne tage en Slags Maal paa Fiskene. Men saa komme